ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an	8 $ 00	Un an	10 $ 00
Six mois	5 00	Six mois	6 00

Annonces Légales
0 $ 50 la ligne de 8 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Un franc à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NĂM THỨ HAI SỐ 320
Ngày thứ tư
5 Août 1925

Tổng-lý: NGUYỄN-KIM-ĐỈNH
Chủ-bút: NAM-KIỀU

BÁO QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Export-Union	
Một năm	8 $ 00	Một năm	10 $ 00
Nửa năm	4 00	Nửa năm	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư đề gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỈNH

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BÚT CHIẾN

I

Cái tiếng «bút chiến» nầy nghe đã rúm tai, ai đã từng đọc báo thì cũng đều quen nghe quen thấy cả, có người thấy bút-chiến thì vui, có người thấy bút-chiến thì chán; nhà viết báo cũng có người thì ham bút chiến người thì ghét bút-chiến, mà nhứt là độ nầy ở xứ ta đây các báo quốc-âm cho tới các báo tây đều hình như một trường lộn-bậc cả, vậy nay ký-giả cũng xin đem chút ý-kiến mà bàn về vấn đề « bút-chiến ».

« Bút-chiến » là gì ? Nghĩa là « đánh nhau bằng bút », « đánh nhau bằng bút» không phải như đánh nhau bằng binh-khí mà đến nỗi phải tan xương đổ máu cùng nhau; lại cũng không phải đánh nhau theo kiểu « du-côn » như của mấy tay anh-chị, mà sợ rằng nguy-hiểm đến tánh-mạng; tuy vậy, bút-chiến dầu vô-hình mà cái mảnh-lực ảnh hưởng ra cũng lớn lắm, người đã cầm vững cây bút cũng nên dự vào trường « bút-chiến », mà nhứt là cây bút viết-báo lại cần phải xông-đột vào trường « bút-chiến » luôn-luôn, bút-chiến có lợi mà không có hại; có hay mà không có dở; ai đã hiểu cái nghĩa « bút-chiến » thì cũng đều công-nhận bút chiến là nên phải cả.

Vì người ta ở đời, chủ-nghĩa và ý-kiến nhiều khi trái nhau, người nào theo cái chủ-nghĩa nào, thì vẫn cho cái chủ-nghĩa ấy là chánh-đáng, tin cái ý-kiến nào thì vẫn cho cái ý-kiến ấy là hay; vậy mỗi khi hai cái chủ-nghĩa hay hai cái ý-kiến gặp nhau thì tất phải xung đột nhau xung-đột nhau không phải như nhà võ-sĩ tuốt thanh gươm ra mà rửa sự bất-bình, nên phải dùng đến cây bút để đem lẽ phải mà tranh-biện cùng nhau, phân trần với nhau, vậy cho nên mới sanh ra « bút-chiến », bút-chiến là ông quan Tòa công-minh chánh-trực để định kẻ có tội, tha người vô-tội; bút-chiến là ông thầy học thông-minh uẩn-súc để chấm bài định hơn-kém cho hai tên học-trò; bút-chiến là một tia ánh-sáng dọi ra, để phân-biệt chỗ đen chỗ trắng, bút-chiến là cái gương phản-chiếu, để soi mặt mỗi người, bút-chiến có ảnh-hưởng lắm thay! Có giá-trị lắm thay! — Ký giả đây cũng là một người ham bút chiến lắm, song như trên kia đã nói, bút chiến đã là một ông quan Tòa công-minh chánh-trực, thì kẻ nào hữu-tội vô-tội tự-khắc định-đoạt ngay, chớ tội-nhân không khi nào được cãi lẽ nầy vin lẽ khác mà toàn là nói liều nói bướng không nhằm lý-luật nào để trắng cái án của mình được; bút-chiến đã là ông thầy học thông-minh uẩn-súc thì tên học-trò nào dở, tên học-trò nào hay có thể phân-đoán ngay, chớ tên học-trò dở kia không thể đem mấy « chữ mép » ra mà cãi lịnh thầy được; bút-chiến đã là một tia ánh sáng, thì ánh-sáng tới đâu đen ra đen, trắng ra trắng, người có mắt đều trông thấy ngay, chớ không thể lấy trắng làm đen, lấy đen làm trắng được; bút-chiến đã là một cái gương phản-chiếu, thì kẻ nào lọ mặt đều hiển hiện ra ngay, dầu hung-hăng muốn đập vở kiến ra, cũng không sao che cái mặt lọ đi được. Ta nên tin vào « bút-chiến » lắm! Ta nên chú-ý vào « bút-chiến » lắm! Bút-chiến không những có lợi cho người trong-cuộc là người « bút-chiến », mà lại lợi cho cả người ngoài-cuộc tức như người đọc báo nữa, vì nhờ thế mà ta phân-biệt được lẽ phải-quấy người dở-hay, còn gì bổ-ích bằng!

Song ký-giả nói « bút-chiến » đây, là bút-chiến về lý-tưởng; bút-chiến về văn-chương; như lý-tưởng phản-đối nhau, thì bút chiến cho nầy ra chơn-lý, mà nhứt là phản-đối nhau vẫn phải dùng lối văn-chương tao-nhã, giữ cái giá-trị cho người, tức là giữ cái giá-trị cho mình, vì ta cùng nhau bút-chiến là ta cùng nhau thờ ông thần chân-lý, nếu quả-nhiên ta được ông thần chân-lý chứng cho, thì cái chân-lý của ta càng thêm rõ-rệt, bằng ông thần chân-lý chứng cho người, thì ta cũng nhờ đó mà biết được chân-lý, thêm được một bài học hay, về sau không còn sợ gì lầm-lạc nữa. Vậy cho nên bút-chiến không những nhờ đó mà chân-lý hiển-hiện ra, lại cũng nhờ đó mà đây hữu-ái càng thêm bền-chặt, vì chẳng khác gì anh em lấy công-lý mà khuyên-can lẫn nhau, chớ không có đều gì ác-cảm với nhau cả. Trở lên trên đã bàn qua bút-chiến là thế. Bây giờ thử hỏi làng báo xứ ta đã có phen nào bút-chiến chưa? Hỏi thế chẳng có nhiều người chưa kịp suy-nghĩ vội trả lời ngay rằng: « từ xưa tới giờ đã từng trải qua nhiều bận bút-chiến rất dữ-dội rồi! Đến bây giờ cũng đang bút-chiến đây nữa! » — Nếu có ai nói thế ký-giả xin trả lời rằng: lầm, lầm to! Duy làng báo Bắc-kỳ đôi khi cũng có bút-chiến, chớ làng báo xứ Nam-kỳ ta tự thuở giờ chưa có trận « bút-chiến » nào cả, chỉ thỉnh-thoảng lại gây nên một trận « chưởi lộn » đó thôi!

ĐẦU-NAM

CUỘC TUYỂN-CỬ

Nghị viên quãn hạt

Chiếu theo điều thứ 18 thượng dụ ngày 9 Juin 1922, Hội đồng đã mà kiểm xét thâm và bá cáo tên người đắc cử trong vụ bầu một viên Hội đồng quản hạt ngày 9 Août 1925 sẽ đặt như vầy:

Quan Thượng Thơ Chanh Chủ Hội	
Ông Yol, Quan toà	Nghị Viên
Ông de Gorsse, Quan toà	Nghị Viên
Ông Thiebaut, quan Biênhoà	Tham Biện Nghị Viên
Ông Dufaure, Quan Tânan	Tham Biện Nghị Viên
Ông Huỳnh-văn-Tùng, Đốc Phủ-Sứ	Id
Ông Trần-Quang Thuật	Id

Hội nầy sẽ nhóm ngày 14 Août 1925 tại Thượng-Thơ (nơi phòng của hội đồng quản hạt hội nghị).

Còn như phải bỏ thăm một lần thứ nhì nữa, thì cũng mấy ông đó sẽ nhóm ngày 28 Août 1925.

CÙNG M. LÊ-QUANG-VÂN

Đọc Lục-Tỉnh tân-văn số 2091 ra ngày 3 Août 1925, thấy bài *Cùng M. Trần-huy-Liệu* của ông bạn, đọc xong, tôi đã định không trả lời nữa, phần thì cây viết bình mực mảnh giấy của tôi không bằng lòng trả lời với ông bạn; phần thì tôi coi lời lẽ của ông bạn, tôi cũng không *muốn* trả lời nữa, không *nên* trả lời nữa, không *thèm* trả lời nữa, song đối với một kẻ ngu-phu tục-tử thì mình cũng nên tiếc lấy lời của mình, không nên trao đi đổi lại làm chi, song đối với ông bạn thì cũng nên giải-bày một lần chót nữa, mông rằng ông bạn đọc tới bài nầy của tôi, thì cái màng mắt sẽ mở rộng ra; [illegible] sẽ hết những nỗi bực, cái lỗ mũi sẽ hết những đùn gỉ, tâm lòng tôi vui vẻ biết là dường nào!

Ông bạn ôi, ông bạn nói: *chỉ như tài nói qua nói lại thì gẫm ai nói cũng đặng vậy mà!* Thế thì ra ông bạn không hiểu *chân-lý* là cái gì, cứ *nói qua nói lại* là được phải không? Tôi không dè ông bạn mà đến nỗi lầm lạc như thế! — Trong bài tôi ngỏ với ông bạn kỳ trước, và bài *câu chuyện ngoài tai* đăng ở bổn báo bữa nọ, thì chung tôi vẫn có ý nhắc cho ông bạn và M. Phạm-văn-Cảnh *anh em nên đóng cửa bảo nhau* chớ đừng dở cái thủ đoạn *đơm đặt* như mấy con đàng điếm, rồi mượn tờ báo làm cơ quan để mong phung những hơi ô-uế vô người ta, song le người ta có thể rửa sạch ngay đặng, mà miệng mình thì khó có thể rửa sạch đặng, để cười cho thiên-giả, để như-nhược cho tờ báo, đó là tôi vì tình bậu bạn, mà trông cáo cùng ông bạn, ông bạn chẳng biết thì thôi, lại dở cái dọng *phách lối* ra, rồ thiệt buồn cười! Sau bất đắc dĩ tôi lại phải vì tình bậu bạn mà nhắc cho ông bạn một lần nữa, ông bạn cũng vẫn còn chưa biết, nên lại dở câu « mấy lời phi-lộ ông bạn có gan dạ gì mà dám đom chực Tấn-sĩ Bắc-kỳ mà liệt vào. Vì có dầu hồng dám đom! chẳng qua có CHÁNG THI CÚNG xưng bô ngoài miệng để huyễn diện lòng thiên hạ mà thôi chớ! » — Đọc đến mấy tiếng có CHÁNG THI CÚNG đây mới rõ ra rằng ông bạn cũng chẳng phải tai nghe mắt thấy gì, chỉ bằng ư cái ý tưởng có CHÁNG THI CÚNG đó thôi! Như người ngoài mà có cái ý tưởng « hồ đồ » như thế, thì tôi xin mảng rằng: có tai, cũng như điếc! có mắt cũng như mù! Song le đối với ông bạn thì tôi chỉ « trách nhỏ » một câu rằng: « sao ông hay nhắm mắt nói mơ thế? » — Cái câu « nhắm mắt nói mơ » mà lối trách ông bạn đây, chẳng qua là vì tình bậu bạn mà cho mặt thế gian đó thôi, chớ cứ kể cho thiệt ra thì vì cái tấm lòng « ghen ghét » của ông bạn nó đã chất-chứa lâu ngày, khác nào một luồng khí độc ở trong mình người không nơi phát tiết, bây giờ tạm phát-tiết ra ngoài « mụn ghẻ » đó thôi! Cho hay tôi vẫn nói: bất cứ là hạng người nào, cũng có tri-âm tri-kỷ với nhau, trừ những hạng tri-âm tri-kỷ đáng mặt không kể, còn thì như gái dĩ gặp thằng bợm; kẻ trộm gặp ăn cắp, thì gặp nhau cũng ý hiệp lắm, cũng tâm đầu lắm, lấy thối làm thơm, lấy quấy làm phải, cổ nhơn có câu: « thiên hạ hữu nhứt tri-kỷ, tức dĩ bất-hận ». Nghĩa là trong Thiên-hạ gặp đặng một người biết mình, cũng đã khoái rồi! »

Bây giờ ông bạn đã gặp được ông Phạm-văn-Cảnh đó, đã khoái chưa? Nhưng tưởng là ông bạn muốn tìm mặt tri-âm tri-kỷ thế nào kia, chớ muốn tìm những hạng tri-âm tri-kỷ như thế, thì không những có một mình ông Phạm-văn-Cảnh mà thôi, vì những bọn *«điếm đàng đặt truyện»* nghe ra cũng không phải là ít, ông bạn ạ! Nói đến đây mà tôi cũng mừng cho ông bạn! Còn về phần tôi, nay nghe được tiếng Tấn-sĩ giả, mai được nghe tiếng Thám-hoa giả, mốt được nghe tiếng Trạng-nguyên giả, những lũ điếm đàng có dự giờ ngày thì cứ việc đặt truyện mãi ra, rồi những hạng tri-âm tri-kỷ ấy lại biểu đồng tình với nhau, nhưng chẳng qua chỉ làm trò cười cho tôi và chư thức giả. chớ có ảnh hưởng gì đâu, vì như trên kia đã nói « *dầu mong phung những hơi ô-uế vô người ta, song người ta có thể rửa sạch ngay đặng, mà miệng mình thì khó có thể rửa sạch đặng* » ông bạn nên biết thế cho.

Ông bạn lại nói: *[illegible] thẹn cho những người lãnh vai thương nước nhà! thương đồng bào chủng tộc! Đi đâu cũng la lối om sòm, mà rốt cuộc rồi chỉ thấy có cái bụng chan-ban: ọc-ạch những cơm lộn với nước.*

— Đọc đến đây tôi lấy làm đau lòng cho ông bạn, vì ông bạn như một tấm vải thưa mới nhuộm mà đã đen màu ngay; như một tờ giấy lộn, bỏ vô thùng rác là đồ bỏ rồi, tiếc nho có câu: *nhập chi lan chi thất, cửu bất văn kỳ hương; nhập điêm-á chi tử, cửu bất văn kỳ xú*, nghĩa là: *vào trong nhà có cỏ chi cỏ lan lâu ngày không biết là thơm nữa; vào trong hàng mắm cá, lâu ngày không biết là hôi nữa* quả thiệt có thay! Nhưng mà, ông bạn ơi! Cái hạng người *bụng ọc-ạch những cơm lộn với nước* dầu không đặc-sắc gì, nhưng còn là hạng khá kia đây! Lại còn một hạng *trong bụng những đồ ô-uế dâng lên tới cổ họng, những hơi ô-uế xông lên tới mũi* tức là cái hạng người đầy tấm lòng ghen ghét đó thì ông bạn mới tính cho sao?

Ông bạn lại nói: *con người ta ở đời con vừng vàng no-đủ rồi, thường hay nói đồng, khoe khoan rằng mình con ông cháu cha, tài kia trí nọ; chớ không phải như lũ ăn quán ngủ đình, vai mang tay xách hòng làm hơi...*

Ông bạn viết tới mấy câu nầy, có lẽ cái khí ghen ghét của ông bạn nó xông lên tới mũi; chất ghen ghét của ông bạn nó đã dùn lên tới cổ; nên mới thổ lộ ra những câu thơm tho dường ấy, ông bạn muốn nói bỉ thị người, vì con ma ghen ghét nó xúi dục ông bạn như lửa cháy, như dầu sôi, nên ông bạn nói mà không biết nghĩ; viết mà không kịp đọc; nay tôi xin nhắc ông bạn rằng: « ông bạn thử nhắm lại mình coi! »

Phong-dao ta có câu:

« Củi mục bà dỗ trong rương »,
« Hỏi ai động đến trầm-hương của bà! »

Củi mục chăng? Trầm-hương chăng? Xin hỏi ông bạn?

Sau đây xin chư độc-giả biết cho rằng: tôi cùng ông Lê-quang-Vân đây trước có cọng sự với nhau khi ở N. C. M. Đ. Đến nay dầu mỗi người mỗi ngã chủ-nghĩa hoặc khi có trái nhau, song tình keo sơn vẫn là gắn-vó, nay vì tình bậu-bạn mà tôi mấy lời trung-cáo hoặc có lỡ-mảng câu gì, cũng là một sự vạn-bất-đắc-dĩ của tôi. Độc-giả lượng cho.

Còn về phần tôi cùng ông bạn một ngày là nghĩa, huống chi đã cùng nhau dan-díu bấy lâu, nay vì danh-dự vì tâm sự mà phải có mấy lời trung-cáo cùng ông bạn, đó cũng là tỏ cái cảm-tình đối với bạn, chớ không thì:

« Ai tri-âm đó mặn-mà với ai »!

Cần chi tôi phải biện bạch cho dài lời, phải chăng ông bạn?

TRẦN-HUY-LIỆU.

∴

CÙNG M. L. H. MƯU.

Tôi không muốn phân-đối về những điều không nên phân-đối, song vì cùng M. Vân vẫn có cảm-tình riêng, không lỗ ngành mặt giả lơ, nên phải có đôi lời chất-chánh. Vậy xin M. Mưu cảm-phiền.

Chủ-Bút

Bạc bỏ

Số báo 314 ra ngày 22 Juillet 1925, tôi có chỉ rõ số bạc của đồng-bang ta trúng số quốc-trái Đông-pháp trong 12 kỳ rồi mà không dè mình trúng nên đến xin lãnh ra, số bạc ấy hiện còn tại Kho-bạc nhà nước đến 168.000 $ (trên 16 muôn!) thật cũng là một số bạc to tát lắm.

Mới đây tôi có tiếp được nhiều bức thơ của đồng-bang ta ở lục-tỉnh gởi tới phân phiền về việc ấy, vậy tôi đăng ra dưới đây, sau khi đăng hết các bài ấy rồi, tôi sẽ có lời bàn thêm mong rằng Chánh-phủ ghé mắt, thì đồng-bang ta (những người có cho vay) lấy làm hân hạnh lắm.

CÔ-NGUYỆT.

BẠC BỎ SAO ĐÀNH

Xem báo Đông-Pháp số 314 ngày 22 Juillet 1925 thấy đề « Bạc bỏ » của ông Cô-Nguyệt tôi lấy làm xót dạ đau lòng cho xã hội, nên chẳng nệ lời quê tiếng kịch mà tỏ ít đều, may mà được thấu tai Chánh-phủ biết cho.

Bởi khi Chánh-phủ có việc dùng tiền thì chúng dân cũng sẵn lòng, nên mỗi người nghèo cũng đậu 1 $ 00 2 $ 00 chung lại một làng được một hai số mà cho Chánh-phủ vay cho qua cuộc quốc-trái mà thôi, rồi mảo mãng lo việc làm ăn nào có tưởng đến nữa, từ đó đến nay xổ số đã 13 kỳ rồi, mà bạc trúng số không ai lãnh, theo như lời ông Cô-Nguyệt nói bạc bỏ đến 168.000 $ nghĩ cũng xót thay, mà cũng thương thay, nên mới có lời bàn nghĩ dưới đây.

Lúc Chánh-phủ mở cuộc quốc-trái thì cũng cậy các quan Chủ-tỉnh, Chủ quận, Tổng, Làng, thì hàm, thì nay dân cũng cậy Chánh-phủ sao lục những số trúng đó, mà dân chưa lãnh ra rồi gởi cho các quan Chủ-tỉnh, Chủ-quận, Tổng, Làng, dòi những người có giấy quốc trái đem đến nhìn thì làm sao sót được, ngặt vì mỗi lần xổ số rồi Chánh phủ gián yết thị và rao trong các báo, thì những dân quê đốt ở xa tỉnh thành làm sao biết được nên mới hóa ra bạc bỏ một món rất lớn như thế!

Tânyinh, le 28 Juillet 1925.

Mội người xót dạ:

LUẬT.

Công văn lược lục

VINH THĂNG

Lên chức Phủ hàm

Ông Trương-tấn Vị, Điền chủ, Huyện hàm ở Châudốc.

Chức Huyện hàm

M. Lê văn Biên, Thơ toán hạng nhứt, hưu trí, ở Biênhòa.

M. Trần tấn Lợi, Điền sanh thượng hạng hưu trí, ở Vinhlong.

M. Huỳnh văn Mới, Giáo tập thượng hạng, Đốc học trường Dakao, Saigon.

M. Lương văn Thượng, Quản Vệ hậu Biênhòa.

M. Lê thành Cơ, Điền chủ ở Cầnthơ.

M. Ông Hưng Ký, Cai tổng hạng nhứt ở Sốctrăng.

M. Huỳnh thái Cửu, Cai tổng hạng nhứt ở Travinh.

M. Lê tấn Sang, Kinh lịch thượng hạng hạng nhứt Niết ty Saigon.

M. Trần văn Nhiều, Thừa biện nhứt hạng sở Thương chánh, Saigon.

M. Nguyễn văn Tạo, Téléphoniste thượng hạng, Saigon.

M. Trương công Đầu, Thông phán nhứt hạng ngạch địa hạt Rạchgiá.

M. Huỳnh Hây, Cai tổng nhứt hạng Rạchgiá.

M. Trương văn Lang, Thông phán thượng hạng Soái phủ Namkỳ.

M. Huỳnh văn Tánh, Thông phán hạng nhì sở Tuần thành Cholon.

M. Nguyễn hưng Long, Cai-tổng hạng ba Cholon.

M. Phan văn Thiệp Thông phán hạng nhứt sở Sanh ý Pnompenh.

M. Nguyễn văn Trí, Điền sanh thượng hạng Cholon.

NGHỈ PHÉP

M. Dương-văn-Diêu, Thơ ký hạng 5 giúp việc tại Tòa-bố Gôcông, được phép nghỉ 4 tháng.

TỪ CHỨC

M. Lê công Cẩn, Giáo tập hậu-bổ, dạy tại tỉnh Tânan, vì có đơn xin nên đã được từ chức.

THIÊN BỔ

M. Cô tấn An, Trợ giáo hậu bổ dạy tại trường Bá-nghệ, đã lịnh tùng quyền quan chánh-sở khám-đạt thế cho M. Nguyễn văn Mai.

Cử chỉ

của Bổn-báo đối với thể-thao Tổng-hội Annam

Saigon, le 30 Juillet 1925

A Monsieur Nguyễn-kim-Đỉnh
Tổng-lý «Đông-pháp Thời-báo»
Saigon

Kính thăm ông đặng khương ninh trường thọ và cầu chúc cho quí báo đặng lâu dài bền vững.

Sau nầy bọn tôi là hội Thể-thảo « Chợquán F. B. C. » vì có thọ ơn ông nên chúng tôi xin đề vài lời gọi là cảm tạ.

Ngày 26 Juillet nhằm ngày chúa nhựt tuần rồi, là ngày chót kỳ *Challenge K. H. T. C* và là ngày định phát giải thưởng cho ba hội thể thảo Annam tranh đặng giải nhứt, nhì và ba. Ngày ấy [illegible] lại thì còn có hai hội là « Chợquán F. B. C. » và « Arsenal Sport » cùng nhau ra sức tranh đấu rất kịch liệt.

May thay cho hội chúng tôi là « Chợquán F. B. C. đoạt đặng giải nhì trong kỳ *Challenge K. H. T. C*, nầy lại là phần thưởng rất quí trọng dành để cho giải ấy là giải của ông để giục lòng nông trí cho các hội Thể-thảo Annam ta.

Vậy thì ngày hôm nay, bọn chúng tôi đã đắc kỳ sở nguyện, được rỡ ràng trước mắt muôn người, ấy cũng nhờ lòng đại độ của ông khuyến khích, nên chi hội chúng tôi mới nông sức và đặng vẻ-vang như vầy.

Chúng tôi cạn nghĩ rằng: trong thời đại cạnh-tranh, chẳng luận là dân nước nào, miễn có chút học thức thì phải cho có trí-dõng mới khỏi bị người lấn ép. Cho nên chẳng những là cần đức dục trí dục mà cũng phải cần có thể dục, thì mới gọi là hoàn toàn nhơn phẩm.

Theo tôn-chỉ hội chúng tôi là qui-hướng về phần thể-dục, mà trong kỳ *Challenge* năm nay đã đoạt đặng giải nhì thì cũng cho là rỡ ràng mãn nguyện rồi.

Vậy chúng tôi noi qui-củ mà điều-dắc nhau trong đường thể dục, hầu có làm gương cho bạn thanh-niên noi theo tôn-chỉ ấy tập luyện cho tráng cường thân-thể.

Chúng tôi rất cảm phục cách cử chỉ của ông đối với các hội thể thảo của người Annam lắm; vì ông dòm thấy dân tộc nước nhà thân-hình mảnh mai yếu-ớt, cần phải có thể-dục đặng giúp sức lực cho trở nên tráng-kiện. Vì vậy nên ông để lòng lo cho dòng-giống Hồng-lạc, chẳng nỡ để cho điêu tàng bạt nhược.

Đều công ích như vậy, ước ao sao cho có nhiều bực hào-gia phú hộ cũng đồng chí như ông vậy, nghĩa là dùng giải thưởng chút ít mà giục lòng nông trí cho các hội thể thảo, tập thêm cho nhiều, thì dân tộc nước nhà mới lấy làm may mắn cho.

Năm nay cũng may, là có quan Tấn-sĩ Lương-y Trần-văn-Đôn, và báo Công-Luận cũng đồng ý như ông, nên các hội thể thảo Annam mới đặng rỡ ràng giữa muôn mắt, và tránh khỏi cái nhục cùng kẻ ngoại-quốc.

Nay hội chúng tôi chẳng biết lấy chi mà tạ ơn cho xứng đáng cái lòng công-ích, cái dạ hào tâm của ông, nên chẳng nệ tài bèo, dùng ít lời đường đột gọi là cảm tạ và cho rỏ lòng thành kính của hội chúng tôi vậy.

Thay mặt cho hội
«Choquan foot ball club»,
Chánh Chủ-hội,
Jh Đặng-văn-Phủ.

Cãi-chính

Trong bài « Đến thế thì thôi! » ra kỳ trước ấn-công có bỏ sót một đoạn thành ra mất cả ý nghĩa, vậy nay xin cãi-chính lại. Đoạn ấy ấn công sắp như vầy: ký-giả trộm tưởng rằng nếu Huỳnh Nhân tiên-sanh không đồng chí cô đâu... Xin cãi-chính lại như vầy cho khỏi mất nghĩa. Ký giả trộm tưởng rằng nếu Huỳnh Nhân tiên-sanh không đồng chí với ông Tự-Do thì cô đâu...

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

HƯƠNG TRUYỀN

Người Nga với Chánh-trị nước Tàu

Quảng-đông. — Các quân đội tỉnh Quảng-đông đã giao phó cho các tướng Nga điều khiển, quan Nguyên-soái Borodine người Nga đã sung chức Cố-vấn nghị-viện giúp Chánh-phủ Quảng-đông.

Quan Varenne không chịu bỏ đảng xã-hội

Trong lúc ngài được bổ chức Toàn-quyền Đông-Pháp ngài có viết một bức thơ cho Tổng-thơ-ký đảng xã-hội rằng ngài không bỏ chưn ngài ở trong đảng của ngài mà ngài cũng không ra hội vì ngài đã hơn 25 năm nay thờ một chủ nghĩa ấy.

Một việc đáng khen

Hanoi. — Ở Bạch-mai có cậu học trò tên là Dương-văn-Thanh mới 16 tuổi mà rất can đảm, đã nhảy xuống ao vớt người chết đuối, nhưng rủi thay người ấy chết đã lâu rồi nên không cứu được.

Thật cậu là một người hiệp-sĩ đáng làm gương cho bạn thiếu niên ta. Bổn-báo có lời khen cậu.

Một cái rừng cây sang-hô nổi lên mặt nước đánh giá 2.000.000.000 yên

Nhựt. — Ông Nghị Masaji-Inouryo nói rằng ông đã tìm được một cái rừng cây sang-hô nổi lên mặt nước ở các biển phương Nam nước Nhựt. Ông đánh giá hai ngàn triệu yên và Chánh phủ công nhận cho ông được quyền sở hữu.

Ngày kỷ-niệm ông Jaurès

Hôm 31 Juillet đảng xã-hội ở quận Seine đã làm lễ kỷ-niệm ông *Jaurès*. Trong khi làm lễ có ông *Blum* và ông *Paul Faure* đứng dậy diễn-thuyết kể những công việc trong lúc sanh tiền của ông và cái thế lực của ông có cang hệ đến việc chánh-trị là thế nào. Hôm ấy rất đông người dự lễ.

Abd-el-Krim muốn điều đình với Pháp

Theo báo *Temps* thì quan Thượng-thơ bộ ngoại-giao đã tư hỏi quan Khâm-sứ xứ Maroc về ý của *Abd el-Krim* muốn điều đình thế nào.

Một chiếc khinh khí cầu để đi thám hiểm Bắc-cực

Moscou. — Quan ba *Brunis* là một vị phi-công nước Norvège đã tới kinh thành *Berlin* để xét lại cái bản đồ một chiếc khinh khí cầu kiểu Zeppelin (tên của một người Đức đã chế ra thứ khinh khí cầu ấy) để cho ông Nausen đi thám hiểm Bắc-cực. Cuộc thám hiểm nầy đến năm 1927 mới khởi sự. Ông Nausen sẽ đi ngan qua Moursmausk đảo François Joseph đến Bắc-cực để thám hiểm bể thẳm (mers inconnues) mục đích của cuộc thám hiểm nầy là tổ chức một con đường đi ngan qua Bắc-cực, từ Âu sang Á từ Á sang Mỹ cho tiện việc vận tải thơ tín.

Các hội lao động thỉnh cầu Chánh-phủ và dọa đình công

Luân đôn. — Các hội lao-động đã hiệp nhau lại rủ nhau nhứt luật đình công. Họ đã yêu cầu chánh-phủ cang dự vào việc ấy, hiệp các thợ thuyền và các chủ lại thương nghị về việc ấy.

Cũng vì cái bả hư danh !

Tin Bắckinh. — Từ khi Ngô-bội-Phu thua trận, đảng Trực-lộ bị đánh đổ Phùng-ngọc-Tường bức Tào-Côn phải từ chức thì Tào vẫn bị giam lỏng ở phủ Tổng-Thống trót một năm nay. Đảng Trực-lộ đã xin tha cho Tào ra, nhưng Đoàn-kỳ-Thoại đáp rằng việc ấy Đoàn không dám tự ý, phải đợi Quốc-hội định cái tội của Tào đã. Mới đây Tào Tổng-Thống ngài nhớ lại cái luật ngài cấm người Trung-huê không được bát tuồng Huê-dung đạo nên ngài nhớ luôn đến cái kỗ ở trận Đông-quan ngài liền cạo sạch râu, mặc áo lính lén ra, đặng có mưu việc cao bay xa chạy, nhưng rủi thay bọn lính canh gát quen mặt ngài liền mời ngài trở lại dinh Tổng-thống. Vì sao nên nỗi ? Có phải là vì cái bả lợi danh mà ra đây không. Cái danh giá là vị thuốc độc hại người cho nên càng cao danh giá càng đày gian nan là thế.

Ai là người ham cái bả hư danh thì hãy xem cái gương gả Tào-Côn nầy.

Một cái thảm trạng

Triều-tiên. - Sau khi trận lụt ở Triều tiên, người ta cứu ra hơn 1000 người chết đuối, hơn 32.000 nóc nhà bị hư và bị đỡ, hơn 72.000 ngàn thước vuôn đất bị ngập, hao hại hơn 10 triệu yên, ruộng đất nhiều dân đói lạnh thật rất khổ sở. Một nước như nước Triều-tiên (Corée) mà lại bị một cái nạn như nạn lụt nầy, thì cái khổ-tinh-thần cái khổ-xác-thịt nó càng tăng lên biết là bao nhiêu. Rất thảm thay !

Ouezzan bị quân giặc vây

Maroc. — Quân Riffains đã dậy đánh một đôi nơi, nghe tin quân giặc vây đánh Ouezzan.

Ô-trích hiệp nhập với A-lơ-mãn

Vienne. — Hôm 29 Juillet vừa qua rất đông người tựu đến chật cả nhà thị-sảnh thành Vienne và đứng trước nhà thị-sảnh. Nhơn-dân đều đồng tình đỡ cho Ô-trích sáp nhập với nước A-lơ-mãn. Cỗ động việc nầy, có cả các nhà hùng-biện trong các đảng, đăng thuộc về Chánh phủ ra diễn thuyết phân đối về cái chánh sách hợp các nước trên con sông Đa-nip (Danube) và biểu đồng tình cho Ô-trích sáp nhập vào A-lơ-mãn. Các đại-biểu các đảng đã độ trình quan Thủ-tướng Ramek và bộ ngoại giao một tờ biểu đồng tình xin thông điện cho dân Ô-trích biết về việc ấy. Trong đám mấy mươi ngàn người cỗ động về việc ấy có cả thợ thuyền, học-sinh và các giáo-viên nữa. Việc nầy tuy là việc Âu-châu nhưng chính là việc thế giới không khéo rồi đây một trận giặc long trời vỡ đất sẽ xuất hiện một lần thứ hai trên thế giới và khắp cả thế-giới vậy.

Một trận đánh nhau rất lớn ở nước Tàu

Đoàn-kỳ Thoại được tin rằng quân của Sun Yuo bị thua to và quân Wu Hsin Tiên đã lấy thành Sienfu thuộc tỉnh Shansi.

Một đều đáng mừng cho nhơn loại

Đều gì mà đáng mừng cho nhơn loại? Tìm được thuốc trường sanh bất tử chăng? Tìm được vị thuốc trường sanh bất tử thì cũng chưa chắc là một việc đáng mừng, việc đó Bổn-báo đã có bản qua hôm trước. Một việc đáng mừng cho nhơn loại đây không phải là tìm ra được thuốc trường sanh mà lại tìm ra thuốc trừ bịnh lao vậy. Bịnh lao xưa nay là một bịnh liệt vào các bịnh bất trị, ai mắc phải thì phải chết không sao tránh khỏi, mới đây hay tin y-khoa hàn-lâm đã ban khen Bác-sĩ *Albert Calmette*, y-phó viện Pasteur đã cùng những người đồng-sự với ông tìm ra được một thứ thuốc tiêm để ngăn bịnh lao khỏi truyền nhiễm vào người. Những người giúp ông là L. Nègre, A. Boquet, Wibert và Turpin đều là tay bác-học cả. Mấy ông nầy giúp Bác-sĩ tìm ra cách tiêm một thứ vi trùng lấy trong một giống bò vào những trẻ con mới đẻ đặng trừ sau khỏi nhiễm bịnh lao.

Thứ vi trùng ấy đặc tên là BCG. Trong các lần thí nghiệm đều được kết quả mỹ mãng; trước hết ông tiêm thử vào bò con, sau đến khỉ, sau nữa mới đến trẻ con mới đẻ! Ông nói rằng những trẻ đã tiêm rồi thì không mắc bịnh lao bao giờ. Số trẻ đã tiêm thuốc là một trăm bảy mươi tám đứa, đến ngày tháng Mai năm 1925 thì 94 đứa được mạnh khoẻ ăn chơi. Từ đầu tháng Juillet năm 1924 đến đầu tháng Juin năm 1925 thì tiêm được cả thảy 2.070 đứa trẻ mới đẻ. Thuốc BCG viện Pasteur Pháp và Bỉ (Belgique) cấp cho. Cách cho thuốc nầy rất dễ dàng chỉ cho trẻ uống ba lần thuốc BCG mỗi lần uống một muỗng nhỏ uống sữa, cho trẻ uống từ khi ba ngày sau lúc đẻ đến ngày thứ mười thì thôi, nhưng lại phải cách 48 giờ đồng hồ mới cho uống một lần.

97 đứa trẻ đã uống thuốc ấy ở trong các nhà có bịnh lao nhưng vẫn mạnh khoẻ và không bị truyền nhiễm. Hiện nay người ta tính ra rằng những trẻ không uống thuốc ấy thì ở Paris 100 đứa chết hết 32 đứa và trong các tỉnh thì 100 đứa chết vì bịnh lao hết 24 đứa.

Cuộc thí nghiệm nầy được mỹ mãng y-khoa hàn-lâm khen ngợi ông A. Calmette và đã hứa sẽ đem thuốc ấy tiêm cho con trẻ ở các nơi. Thật là một cái tin mừng cho cả nhơn loại vậy. Bổn báo rất mong Nhà-nước sẽ đem thứ thuốc ấy sang thi hành bên ta.

Hài-đàm

Thầy tư Đỗ đi làm việc về, ngoài ngõ lầm lũi bước vào nhà, bỗng thấy vợ tên là Nhi-Nhảnh đứng dựa mình vào cửa, miệng cười chúm chím Thầy tư cười và nói : « Hiu duyên dử hông ! Cái tuồng mặt hi hửn hoài ! » Thầy nói rồi bước ngay vào nhà. Cô Nhi-Nhảnh thò tay qua cặp kè thầy đi theo vào phòng. Đến nơi cô Nhi-Nhảnh buông tay thầy ra và nói : « Nè thầy tư nó, thầy ngó cho kỹ cái gương mặt của em coi có đổi chút chi chăng ? » Thầy tư lỏ cặp mắt tròn-vo ngó mặt vợ bỗng ngạc nhiên hỏi lên rằng : « Ủy chà chà ! Làm gì mà tía mà sửa đổi mày nhỏ rí như vợ khách-trú vậy hử ?

— Em tính đi chụp ảnh đặng..... (nói dồn đây cô Nhi-Nhảnh thò tay nắm lỗ tai của thầy tư kéo kề gần miệng mà nói nhỏ chi chi đó). Thầy tư gật đầu và nói : « Không được đâu mình, cái đó để cho người ta, mình muốn tôi bị chưởi hay sao ? » Cô Nhi-Nhảnh xụ mặt tru cái miệng như miệng tu hít và nói : « Thầy từ nó khéo nợ thì thôi ! Đời bây giờ văn-minh mọi việc đều tự do được mà !

— Ấy thôi mình ! Chớ phải chi báo D.P.T.B. không kích-bác thì tôi cũng để cho mình làm chi thì làm, như mình giựt được giải thưởng thứ nhứt thì tôi cũng được tiếng có một người vợ đẹp nhứt tại Saigon. Cái nầy chẳng có cô nào dám ra, dạy có mấy đ trao gia lầu xanh muốn được tiếng về nhan-sắc, hầu rủ quến đoàn ong bướm cho dễ thì mình chen vào dám đó tiện tất là hư cho danh gia của tôi lắm. Không xong hãy bỏ việc nầy đi đừng nhắc đến mà tôi thêm buồn.

— Uổng quá mình ! Năm chục đồng bạc kia mà !

— Uổng thì uổng chớ tự-do như thế thì giá trị TỰ-DO không đáng đồng điếu, huống chi là năm chục đồng.

Kẹo-Dừa dịt Kẹo-Tỉnh.

Yết thị đấu giá

PROVINCE DE BACLIEU

Budget Communal D'Anxuyen

AVIS D'APPEL D'OFFRES

Province de Baclieu. — Lieu, date et heure de l'appel d'offres : Inspection de Baclieu, le 25 Août 1925 à neuf heures du matin.

Objet. — Fourniture de 1.000 mètres cubes de latérite nécessaire à l'empierrement des rues et places de Camau.

Importance approximative de la fourniture : 6000 $ 00 Délai imparti pour la fourniture : quatre mois.

Bureau où le dossier peut être consulté : Inspection de Baclieu et 4ème Bureau du Gouvernement à Saigon.

Baclieu, le 17 Juillet 1925

L'Administrateur,

H. DELPEYRAT

Khi trước, là Hãng E. POURTOU

Số nhà 83 bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁO, RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIÊU-BỔ

Lại đòi nhứt luật đình công

Thượng-hải. — Phòng thương-mãi và các hội lao động ở Phước-kiến đã phản đối không chịu công nhận tờ tra cứu mới, nói về việc xảy ra ở Thượng hải. Họ nói rằng cái tờ tra cứu cũ đúng với việc xảy ra ngày tháng trước và có lợi cho người Tàu, họ nói rằng tra cứu một lần là đã không cần phải tra đi xét lại nhiều lần.

Về phần Hồng-Mao thì họ nói rằng họ sẽ chịu nhận trách nhiệm và không cần người Tàu nói đi nói lại nhiều lần, họ đã có một tờ trình với hội vạn-quốc để phản đối lại. Tờ trình phản đối rất có lợi cho Hoa-kỳ, Langsa và Nhựt-bổn.

Các hội lao động hăm dọa rằng nếu làm như vậy thì họ sẽ lập tức nhứt luật đình công ở Thượng-hải.

Phu-tàu người Nhựt kéo bè sang Trung-Huê

Tokio. — Các nhà đại biểu các công ty hãng hải Hồng-Mao ở Tàu, lựa rất nhiều phu-tàu người Nhựt thế vào người Tàu đã đình công. Các công-ty hãng hải Nhựt đã than phiền rằng lựa được trai bạn đi một chuyến tàu thật cũng đã là khó.

Sự mâu-thuẫn trong đám hương-thôn

Đặt mình vào trong cái trường cạnh-tranh kịch-liệt, bốn mặt đều lăm-ý những sóng-gió mới-mẻ, mà ta còn lững-thững như một người say mộng, ngồi cầm-cuối bàn về câu chuyện ở chốn thôn-quê ; thì thiết-tưởng cũng không chạy đâu khỏi lời người chê là chật-hẹp quá ! Nhưng luận-giả xin ung-dung mà thưa rằng : những sự hoạt-động, những vỏ êm-đềm, những trò mâu-thuẫn hiện ra giữa xã-hội, lần lần biến thành lắm cái phong-chào hay-ho hoặc kỳ-dị, là không phải khởi-thỉ ở chốn hương-thôn ? Luận-giả soạn bài nầy cốt nhứt là lấy cái thổ-chế riêng của một dân-tộc Việt-Nam ta mà nói. Phương ngôn có câu : « Nhứt triều-đình, nhì hương-đảng » bày ra ở cửa miệng quốc-dân ta luôn.

Thế thì nếu ta muốn tìm cho rỏ cá hay hayhèn của xã-hội, tưởng cứ xét ngay ở chốn hương-thôn kia, cũng có thể lượng ra cái chân-tướng của toàn-thể quốc-dân được. — Ôi ! Hương-thôn là căn-cội của nước nhà mà có sao để cho đổ-nát, rã rời ; mà thói tham-tàn nhũng-nhiễu lại bắt lên thạnh-hành, tư-cách đành làm cho khiếm-khuyết ?

Bây giờ nếu muốn bàn về câu chuyện trong hương-thôn, thì nghĩ không chi đáng nói trước bằng kéo ngay cái thái-độ cực đê-mạt trong đám làm đàn anh của phường dân quê mùa dốt-nát, là cái thói mâu-thuẫn xẳng nhau ; ma hiện thời chứng như đã thành ra cái chứng bịnh thông thường, hầu khắp trong nước đương mắc phải. Kìa, ta thấy trên mặt bàn, giữa học-tủ, trong cặp-da của ông quan Thẩm-án, ông quan Tham-Biện, ông quan Trạng-sư, v. v. chứa đầy-dặp những đơn từ thưa kiện. Thử lấy coi thì có phải phần nhiều là của ông Tổng nầy, của bác Cả kia, của cậu Xã nọ ; lớp thưa về tranh danh đoạt lợi, lớp kiện về giành ruộng cướp trâu chăng? Ấy, không phải toàn là những câu-chuyện trong Hương-thôn phát ra ư ? Ấy, không phải là cái triệu-chứng hư đổ nền phong-hoá cắt đứt dây đoàn-thể, phân chia tình chương loại ; chung-qui là cái mầm « qua-phân », là cái bóng đào-thải ru ? Thảm thay cho quốc-dân ta, vì sao mà không được giàu cái lòng bác ái như những dân-tộc ở quanh bốn góc trời kia, mà chỉ hăng làm giàu tấm lòng xâm-lược lẫn nhau mải như thế !

Luận-giả đây vốn trước kia có gần hai mươi năm, được mục-kích không biết cơ-man nào những cái thủ đoạn, cái ác cảm, đều xảy ra trong làng rưa-rứa như đã nói trên đây. Thường thấy họ hay giành xé lẫn nhau, nhứt là về một cái « danh-dự hão huyền ». Tỷ như trong làng Đ. Y. ở bổn tỉnh đây, có một ông Nghị, mà ông nì là người có học-thức cao-thâm, nên biết chu-toàn trách-nhậm làm tai mắt của xã-dân, hăng xướng lên những lý-tưởng thiết dụng cho chúng tộc mình, đem thân làm thành cho bảo-chướng cho xã-thôn, rồi được miệng đời tôn trọng. Lẽ đáng là mấy người ở địa-vị đàn anh trong hương lân phải ca công tụng đức ông Nghị ấy thêm lên, cho xứng với cái phẩm-giá người có công-tâm, đáng cỗ vỏ của họ mới. Sao nỡ lại trở lòng ganh-ghét, dở những thủ-đoạn cực hèn mạt, nay viện những lẻ mơ-màng nầy, mai bới những chuyện riêng-tư kia, cố tâm làm cho mờ ám cái ánh sáng của danh dự người. Cũng lắm khi họ dùng cách « áp-ứng công-kích » mà bịa lên mặt báo chương, bịa-đặt ra tuồng nhơ-nhớp. Ôi ! Cái bịnh xỏ-chạ và chào-phúng cách bỉ-lậu khiếp-nhược nầy, cứ bình-tĩnh mà xét, thì biết dầu không có ảnh-hưởng rất là hại to đến tư-cách của xã-hội ta.

Vậy ai có cái nhiệm-vụ làm phụ-mẫu làm huynh-trưởng trong hương-thôn, có nên nhơn cái cơ hội thay củ đổi mới nầy; sớm đứng lên, trên đối cùng Chánh-phủ trần tỏ rỏ ràng cái lý do không hay của hạng người ngu xuẩn kia, dưới đối cùng con dân cũng nên tùy tiện sửa đổi sao cho nhơn-cách chúng nó trở ra trọn-vẹn hoàn-toàn, đào lương-tâm chúng nó trở lại con đường đạo đức xưa. Thì họa mới mong duy trì lại được mối cang-thường luân-lý rất đáng tôn trọng của tiên-nhơn ta roi truyền lại hơn bốn ngàn năm lẻ nay. Cái oai-đức của mấy ngài không phải là đùng không linh nghiệm đâu, miễng biết cầm cho vững cán roi bổ, thì đối với bọn vô giáo-dục ấy có khó gì ?

Thoại-Long : TÔ-KIM-MỚI
Longxuyên.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	11 f. 80
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	11 80
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de Chine)	11 80
Hongkong et Shanghai	11 80
Chartered Bank	11 80

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn và cả bao nữa :

Lúa Vĩnh-long	$ 85 tới 5$ 95
Lúa Gò-công	6 05 — 6 15
Lúa Bãi-xàu	6 00 — 6 10
Lúa Bảo-lâu	6 10 — 6 20
Lúa Cao-man (trắng)	5 65 — 5 75
Lúa Cao-man (đỏ)	5 30 — 5 40
Mà tương tự	6 00 — 6 10

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp : 51 $ 40

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc Angers ở bên Trung-Huê và Nhựt-bổn bửa 7 Août sẽ qua tới.

Chiếc Camranh ở Port-Said đã chạy qua Đông-Pháp hôm ngày 18 Juillet.

Chiếc Min ở Âu-châu bửa 16 Août sẽ qua tới.

Chiếc Résm ở Bangkok bửa 3 Août sẽ qua tới.

Chiếc Amboise ở Marseille bửa 12 Août sẽ qua tới.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Angers bửa 10 Août sẽ chạy qua Pháp-quốc.

Chiếc Azay-le-Rideau bửa 14 Août sẽ chạy qua Pháp-quốc.

Chiếc Amboise bửa 15 Août sẽ chạy qua Trung-Huê và Nhựt-bổn.

Chiếc Résm bửa 7 Août sẽ chạy đi Bangkok.

QUÀ THIỆT ! TỐT THIỆT ! RẺ THIỆT !

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chà bán vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, th quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đủ thứ, nước thiệt tốt ; đồ nử trang kiểu vở khéo léo hơn hết ! Mà lại rẻ, nên mua đem về bộ nầy tôi bán lại kiếm sở hụi chuyển sau... Vậy có mấy lời tặng khen và giới thiệu tiệm M. François Sự đáng tin cậy lắm.

T. TÙNG.

KIẾM TIỀN THEO KIỂU MỚI !

Bạchgiá. — Mới đây có ba cậu « công-tử lưu-linh » đến tại nhà ông Hương chức nọ.. ở làng Vĩnhhưng mà kiếm tiền cách mới. Nghe nói rằng ba cậu ở Cầnthơ đi kiếm sở làm ăn lâu ngày nhưng rủi cho sở nguyện bất thành, mà lại hết tiền hay là thua không biết, cùng đối giả dọ thám chi cũng không hay. Ba cậu nầy đến nhà ông Hương tỏa những khúc bi ai, đờn những dọng phù trầm rất dùng. Bởi ba cậu nhiều lời nhỏ nhẹ đáng thương cho kẻ thiệt thất thời lỡ vận, nên khó mà cầm lòng cho đậu, đáp cho cậu « une piastre » phí lộ ra Bạcliêu (lúc ấy là lúc bát xiết Tạ-đuy-Hiển lại Bạcliêu). Cũng bởi tin nên mắc, bởi nghe mới lầm ! Ba cậu nầy tóc hớt bom-bê, đội nón nỉ bla lớn, răn một cậu bịt vàng, áo quần tốt đẹp. Ông Hương có ý cho ba cậu ấy là vì (không muốn để cho nhẹ thể ba cậu, không uổng lời của ba cậu chở chăng, phải sợ ba cậu làm sự gì. Tưởng là đều thiệt thì cũng chẳng nên nói chi cho tổn đức, chỉ ư cái nầy là sự giả đối lại ba cậu nầy ở Láng giài (Hòa bình) đây chớ nào phải ở Cầnthơ. Nhờ nhiều người lối xóm đính chánh lại nên mới lòi mối tệ của ba cậu ra. Rồ chào không lầm rằng ba cậu nầy là : 1° Lán 2° Chương 3°...,

Hỡi ai ôi ! Có thấy sự tệ nầy xin thì ân vui lòng chỉ giùm cho ba cậu coi làm phước xin ba cậu chừa thói đã tiện ấy đi. Người ta vì tình thiệt chớ nào phải vì sự đối giả đâu ! có quê gì ! Rủi gặp người không vui cho thì ba cậu có thẹn không ? Ba cậu nói rằng ở Cầnthơ là phương xa rủi gặp người giả chơi hỏi giấy ba cậu, ba cậu mới ra sao ? chừng ấy tính thế nào nữa ? Nhục lắm mà ! chỉ lắm vậy !

GIAN-TRẦN

ĐẠO KHÁN LÀ AI ? ? ?

Bờtrảng. — Đạo khán là kẻ vô lương tâm, không biết đau đớn những lời ai nhục của chư độc giả bị mất nhựt trình, bấy lâu nay chẳng rỏ lương tâm của kẻ làm nghề đạo khán ấy, là lương tâm loài thú hay là lương tâm của loài chi, đã làm phen chư độc-giả ước ao cho những người lãnh phần trách nhậm về sở ấy, kiếm thế chi mà đổi cho tuyệt những kẻ vô lương tâm làm nghề đạo khán mà sao cũng còn hoài, lại có ý tự đắc nữa chớ !

Hỏi thử kẻ vô lương tâm làm nghề đạo khán ấy, khi thấy nhựt trình của người ta rồi lấy xé ra lên coi, lương tâm có cắn rứt chăng ? có hổ mặt chăng ? có đau đớn chăng ? có buồn lòng chăng ?

Chắc không ! Nên các người mới làm nghề đạo khán được, thiệt những quân làm nghề đạo khán ấy, nhục xấu hơn quân ăn trộm, quân ăn cướp nữa, vì kẻ gian có khi còn ăn năn lại được, chớ đạo khán thì... !

Như chư độc-giả nào ở trong các làng xa Châu-thành, bị mất nhựt trình, thì tại nơi làng, vì khi trạm quan lãnh thơ và nhựt trình, thì tại Tòa-Bố đem về giao cho làng, thì làng thường thường hay sai thường xuyên đem đi giao cho mỗi người, khi làng giao qua tay thường xuyên rồi không hỏi đi hỏi lại, có một hai khi thường-xuyên làm biếng để đôn 5, 6 ngày mới đem đi giao cho người chủ một lần, hoặc có gặp ai quen thì gởi đem đi giám, làm như vậy, thì sao khỏi bị lạt mất, lại cũng có một hai khi, trạm quan đem đến giao cho làng rồi có một hai kẻ vô lương tâm làm nghề đạo khán, thấy vắn mặt chủ, lén ăn cắp lấy một vài số mà coi chơi, có ai hay biết.

Bởi có ấy nên nhựt-trình phải bị mất luôn luôn.

Vậy tôi xin các ông Hương chức lãnh phần coi phát thơ và nhựt-trình phải làm như vầy thì khỏi lạt mất thơ và nhựt-trình.

Mỗi khi trạm quan đem thơ và nhựt-trình giao cho làng, trước khi ký tên lãnh, phải coi cho đủ y theo sổ, khi lãnh đồ rồi phải vô sổ của mình, rồi sai thường-xuyên đem đi giao cho tới tay nguyên chủ, và phải cho người ký tên trong sổ lãnh thơ hay là nhựt trình, khi thường-xuyên đem sổ về thì ông hương chức nào coi về phần ấy, phải xem xét coi lại.

Làm như vậy nếu có mất, thì cũng sở tìm ra kẻ ăn cướp ấy, chớ chẳng không

Tôi nói đây là nói những thơ và nhựt trình gởi về các làng xa Châu thành ; còn tôi đây ở tại châu-thành cách nhà dây thép chừng 300m, mà cũng bị những quân ăn cướp ấy đoạt mất nhựt-trình nữa.

Tôi chẳng biết tại sao mà bị mất, tôi hỏi tên trạm đem thơ và nhựt-trình, thì tên trạm ấy nói không có nhựt-trình của tôi luôn luôn như vậy hơn một tháng nay, mỗi tuần lễ khi thì tiếp được một số, khi thì không có, nên tôi liền viết thơ hỏi nhà báo có gởi nhựt-trình cho tôi thường không ? thì nhà báo nói rằng : có gởi nhựt-trình cho tôi luôn luôn, không có sót số nào hết.

Nên tôi mới biết nhựt-trình của tôi bị quân nào đó, lén đoạt coi rồi không chịu trả lại, rất ức lòng lắm.

Vậy xin ông chủ nhà Dây thép Sóc-trăng lấy lòng nhơn đức, làm sao trừ cho tuyệt được kẻ làm ngang và nhà thơ, lén xe lén đoạt nhựt-trình ấy, thì ơn của ông rất nặng vì có ích-lợi cho các nhà báo, và xã-hội ta nữa.

Xin ông chiếu cố và miễng chấp.

THÁI-CÔNG-CHẤN

Lời Tòa soạn. — Việc mất báo nầy thấy nhiều người kêu-ca lắm, kẻ đạo khán vô lương tâm kia chẳng đáng nói chi, song người có trách-nhiệm tưởng cũng nên ghé mắt giùm.

HAY LÀ LỜI HỨA THẢ TRÔI

Longxuyên. — Tỉnh nầy có làng Định-yên thuộc về quận Thốt-nốt, cũng là một làng giàu có nhứt nhì trong tỉnh. Vả lại làng Định-yên lại là làng sở tại của thầy Cai-tổng An phú, mà hương-chức làng ấy, ông nào ông nấy đều là người thấy xa nghe rộng cả. mỗi khi có đám tiệc, có hội hè thường phô lắm cảnh : Hưng-lợi, trừ hại cho dân, nhưng chẳng trỏ tại làm sao mấy việc tệ trong làng vẫn còn y như cũ. Thứ nhứt là mấy cái cầu đều hư sập, mà đa đang nhọc mỏi chờ người sửa chơn ; đường sá lỗ hư, ếch nhái nghinh ngang giữa lộ ; trường học hư dột nước, mưa rớt lạnh học trò ; nhà bảo sản lấy tàu dừa mà che, đỡ bà non ngày lạnh rung bầy bẩy...?

Tôi có nghe rằng thầy Cai-tổng Nguyễn-chí-Hiến có hứa với quan Chủ tỉnh để thầy làm sổ quyên tiền bá tánh lối 4.000 $ đặng tu bổ các việc ấy lại; nhưng từ ấy tới nay cũng lâu lơ lâu lắc rồi mà không thấy rụt-rịch, hay là lời hứa ấy đã.... đã trôi sông ?

Thầy Cai thì vậy, mà hương-chức cũng ôm ru, thế nầy dân sự biết nhờ ai cho chớ ?

Mới đây xã-trưởng Nguyễn-tường-Vân khai bằng nghe nói mấy ông gộc ấy lại bày ra quyên tiền đặng mướn gánh hát Triều-châu hát chơi vài thứ, thì nội trong nửa giờ đồng hồ quyên đặng 300 $ còn việc cần ích cho nhơn dân thì lại giả tai lấp mắt ngơ, dây dưa ngày tháng. Làng tổng như thế kỳ-giả dám hỏi ông Trạt ông Khải có buồn hay chăng ?

LO-ĐỜI

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường : Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHÌ BANG CẤP TOT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP-BẰNG SƠ-HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco-indigènes). Bổn-trường chọn đi thi 30 trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây :

Tôn ngọc Chấc Cầnthơ	Ng. v. Xôi Saigon
Huỳnh eg. Hiền Baria	Ng. v. Nhung »
Huỳnh v. Louis Giadinh	Ph v. Lý Nhatrang
Ng. v. Tri Baria	Thái v. Hơn Saigon
Ng. tấn Lợi Soctrang	Lê v. Oung Sadec
T. quốc Hải Rachgia	H. v. Hiệp T.-d.-m.
Ngô Lãi Mytho	B. v. Thắng Longx.
Ng. v. Giỏi Pnompenh	Lê v. Cử Sadec
H. v. Thanh Baria	T. v. Bên Soctrang
H. v. Khiêm Baria	Ng. v. Quyện Rachg.
Ngô Tô Mytho	

Còn hội thi CẤP-BẰNG TIỂU-HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA. — Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường dễ giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn-trường cho mà biết.

Để âm cung kiểu vững mình họ đạo khiên hoặc đi xe hơi cũng đặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam; nay dọn dẹp cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chờ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoắn và kiểm, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đĩa hát cải lương nhiều bài bản. Cũng có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» thật nhẹ thật khéo, và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha lê như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đàn, họng Huê-kỳ, chuông cảm thạch, cao cổ, thấp cổ, có hoa lí đa tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giầy tây hiệu «ÔNG CỌP» là thứ giầy của hãng Richaud bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ cái, đồ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đẹp chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C.A.P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giầy phố Chà bán vải ngan Chợmới Saigon

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công-ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner
SAIGON

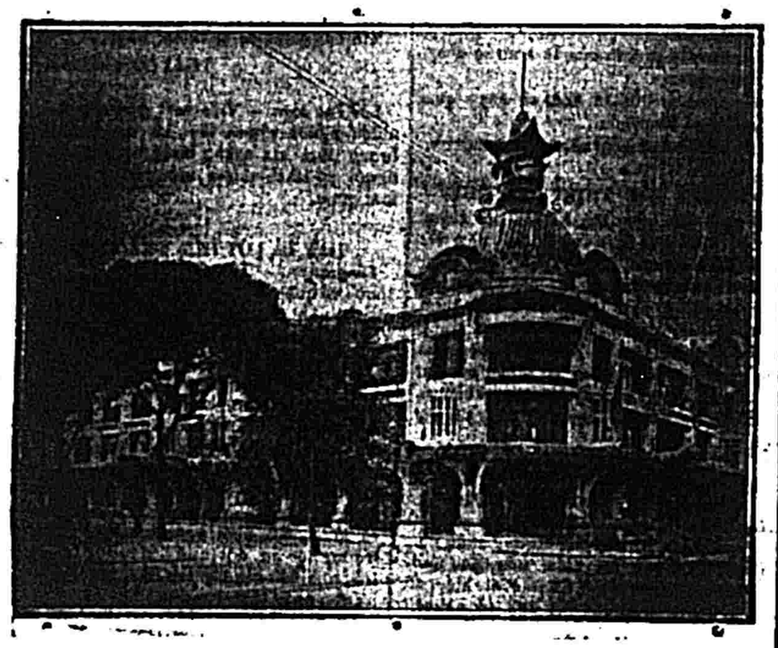

Bửa thứ bảy 1er Août đến 10 Août

BÁN ĐỒ QUẢNG CÁO RẤT NHIỀU

Dầu thơm — Son phấn — đồ vàng — giấy mực — đồ trong nhà — đồ đồng sắt — đồ pha-lê — đồ dùng về việc vệ sanh — đồ chụp hình — đồ hút thuốc — đồ thể-thao — bố trắng — áo sơ-mi — nón đàn ông — Giày giếp.

PHÒNG GỌT MÓNG TAY
PHÒNG UỐNG TRÀ — QUẦN RƯỢU ĐIỆU HUÊ-KỲ

CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45
Chúa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ

XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHƯNG HÀNG
XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀN

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140
Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy sỷ hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Viénot số 56 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán sỷ rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì cũng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là : Máy hát từ 35 $ sắp lên, đĩa hát, đàn dây chưng cảm thạch, từ 8 $ sắp lên 28$, chưng nickel từ 1$, 50 tới 6$, đàn treo vách từ 1$20 tới 1$80, đàn manchon thứ 20$ thứ 30$, đàn marchon treo 26$; kiến mắt gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 0$80. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 3$60, đồng hồ Régulateur 20$ đồng hồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng loại kim trắng métal blanc bảo lãnh 3 năm, chạy 8 ngày : 6$, thứ coi ban đêm được : 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 8$, lưỡi may mùng, thước địa bộ nẹp dựng khổ 2m40 : 0$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước nón nỉ bích nhỏ từ 3$ tới 5$50, nỉ lớn từ 3$80, tới 6$, v. v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tàu tùy theo giá chợ.

Thơ gởi thì đề cho : PHAM VAN NGỌC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIỆN, 56 rue Viénot Saigon
Téléphone 565.

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

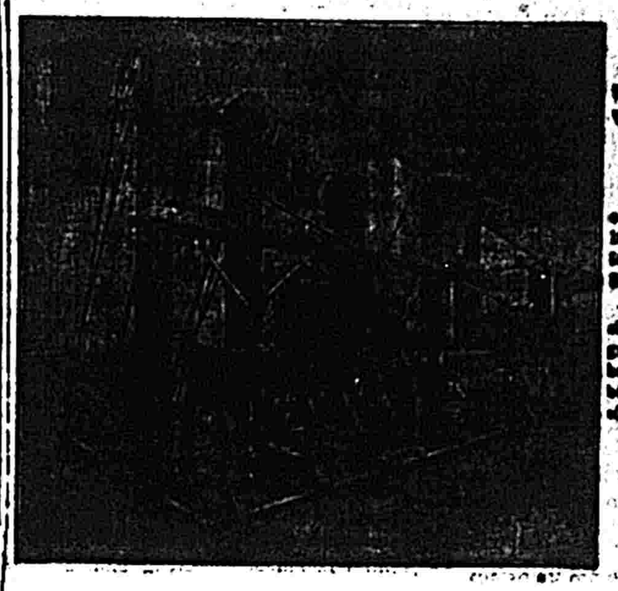

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN KMERIS — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỒI SÔ-DE V. V GIÁ PHẢI CHĂNG

BAZAR GIAO YÊN Phạm-văn-Hiền prop.
106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiến ovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tàu bườm nacre Récl.	3$20
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 05
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte tương tợ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. để hộp sữa R.	0 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 50	Hộp đựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 90
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R.	0 38	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	5 50	Hộp để thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 cris R.	0 50
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn đích bầu 0,60	2 40	Faux col 0,30 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6 90	Nœud à nouer 0,60 à	1 20
Coupe đồ bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,80 à	1 60
Đĩa để bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 96
Seau à glace argt.	3 80	Soulier rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 50
Bầu carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wos. 6 g.	55$ 65$	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 2$30, 2$50,	3 30	Đồng hồ car. w. 8 g.	75 00	Casque Durbar nỉ 5,50	6 50
Hộp đựng vàng 0$75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2m10	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén đựng cao khô	0 45	Chân marb. 4 bò cân	9 50	Vase miệng tùm	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 37 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xát nhà đu thơ 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum. Réclame	0 20	Fuma cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. chamb. Réclame	1 95	Legumier để cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	2 00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Hình Napoléon br.	2,00 2 50
Lion bronze Réclame.	2 50	Porte journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaîne montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R	0 10
Ống bơm con nít 0$90 à	1 10	Khuôn bánh 10 kiểu	0 03	Áo quần matelot cổ sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	15 00	Vase coul. mg dùng R.	0 75	Áo quần matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick. paysage	5 00	Áo quần filette broderie	2 50
Phấn d. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2m30x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ sọc 2m30x2,45	15 00	Mền gòn có bông	3 50	Carte postale 0,01,	0,03 0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa bụng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIÁO YÊN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm inh đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giáo Yên, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh kỳ tàu nầy 0$40 và 0$30, sọc giá 0$35 và 0$28

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân
158, rue d'Espagne (chợmới)
Saigon

Đờn-điện bỏ tuổi có piles
Đờn xemáy, đờn rọi đủ thứ
Piles bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giầy dép Bắc kỳ giá nhẹ.

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN
ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LÊ-VĂN-BỀN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

Tiểu Thuyết
« DUYÊN PHẬN LỠ LÀN »

Tôi có gởi bán ở các gare xe điện từ Chợ lớn tới Bà-điểm và nhà báo sách Lê-Mai. Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn Hai, Nhựt-Tân-Báo.

Lời rao

Một số vốn 80.000 quan để cho vay mà có thể vườn đất nhà cửa.

Có bán một cái xe hơi hiện *Renault* 10 mã lực kiểu 1923 còn tốt lắm.

Xin hãy do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

COURS DE DACTYLOGRAPHIE
NGUYEN-VAN-MUI
10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-qua
DENTISTE
ANNAM TRUNG RĂNG
110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợmới Saigon

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khí nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chí chí, xin nhớ mua vài đồng bọc bánh lễ, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp miệng vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho chàng nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
18 Rue Lagrandière
Saigon

TRAN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 16
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, ròng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lăng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cầu bạch.*

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch giả : NAM-KIỀU
HỒI II

Vườn Tranh - xuân
anh-hùng cứu người
(Tiếp theo)

Chàng Công-tử ta nghe nói thích chí lắm, đầu gậc lấy gậc đỗ nói : ờ ờ phải phải... có lẽ đôi lứa nầy vỡ ta là phải !... Chỉ tại cái thằng Tôn-Bội nầy nó giành cướp mất, ta tức đã lâu, phải sao cho rút ruột ăn gan nó mới hả !... — Anh chàng rỡ thấy thế ngăn lại nói rằng : Công-tử chớ nên nóng-nảy quá, thiếu gì cách sửa trị anh ta, hễ lấy ra tay lúc nào thì nên lúc nầy !... — Gã Công-tử gậc đầu, rồi kêu gia-đình về phủ, sửa soạn đồ khí cụ, để sắp-sửa cướp người. Đoạn ra cùng hai chàng Bảo, Thạch (là tên hai anh rỡ và lùn) xăm-xăm đi đến đình Tuyết-phủ.

Hãy nói khi bọn họ đi rồi, Phượng-công nói với Tôn-Bội rằng : bữa nay nếu biết gặp lũ quỉ sống nầy, thì cũng chẳng nên đến đây làm gì ! — Bấy giờ Nàn-Loan trông thấy hai cha con ông già cùng nhau thầm thì nói chuyện, sắc mặt đều không còn giọt máu nào, bèn có ý kinh-ngạc, lật đật hỏi xem duyên-cớ ra sao ? Phượng-công bèn nói : chẳng nói giấu gì hiền-diệt, cái người lại hồi nầy đó là một chàng Công-tử họ Mỗ tên Ngọc, tên chữ là Vũ-Nghi, cha y làm quan Tể-tướng đương triều, tên gọi Mỗ-trung-Lập, còn anh rỡ đi mé tả đó là Bảo-thành-Nhơn ; anh lùn đi mé hữu đó là Thạch-Đàm, nhơn y sanh ra đã thấp-nhỏ, nên họ thường kêu y là Thạch-cảm-Đương. Vì già đây không có con trai, chỉ sanh được một mụn con gái, tên là Thê-Hà, năm nay 16 tuổi, dầu không tốt-đẹp gì, song có bề đoan-chánh, Mỗ-vô-Nhơn đã biết tài-mạo của con gái già, bèn mượn hai tên Bảo, Thạch nầy, lại làm mai mối, giả vờ biết Mỗ-trung-Lập là một đứa gian-thần, sau nầy hắn phải mang họa. Vả lại con hắn là Mỗ-Vũ, chẳng có tài-cán gì, chỉ ỷ thế phụ-thân, lại nghe lời hai đứa làm công là tên Bảo tên Thạch nầy dẫn dụ, làm lắm điều trái hẳn luật-phép, cường hiếp đàn bà con gái nơi dân-gian ; cướp-phá vườn ruộng của người ; việc gì cũng dám làm cả, quan địa-phương dầu biết, song cũng phải làm lơ đi. Vì thế lão ghét mặt không thèm gả con cho nó, tháng trước đây con gái lão bửa gả cho Tôn-Bội, Mỗ-Vũ nghe tin, ra ý không bằng lòng lắm, ngày nay gặp đây tất là có chuyện chớ chẳng không ! Mà lão đây thì đã ngoại lục tuần, còn rỡ lão thì học-trò yếu-ớt, ngộ có xảy ra việc gì, không biết làm thế nào được ! — Tôn-Bội cũng nói : đồ-đăng họ rất là dữ-tợn, mà nhạc-mẫu tôi thì ở đâng kia, không biết có được yên không ? — Nàn-Loan nghe rõ hết duyên-do, khí tức nổi lên bừng-bừng, nói rằng : Có lẽ trong thời-buổi thái-bình nầy lại dung cho lũ cường-bạo ấy hoành-hành hay sao ? Chúng nó muốn dùng cách gì nếu muốn dùng thủ đoạn, thì đã có cháu đây, lão-bá đừng sợ ! — Phượng-công nói : đã hay rằng thế ! Song chúng nó thì đông mà cháu có một mình, địch sao cho nổi ? — Chẳng phải cháu dám khoe khoan ngỡ là giỏi đến bậc nào kia chớ còn lũ chuột chết ấy cháu có coi ra gì !

Phượng-công và Tôn-Bội tuy nghe nói vậy, song trong bụng vẫn còn hồi hộp lắm. Ba người lại ngồi uống thêm mấy chén rượu nữa.

Khi đó bọn gia-đình nhà họ Mỗ dặn những tên canh vườn rằng : Công-tử nhà ta với lão Phượng-công sắp có sự kịch-liệt đây ! Các người liệu mà giữ mình. — Một lát tin truyền đi khắp trong vườn, điểm-chủ nghe thấy, vội vàng hối-đạo dẫy tớ thu-xếp chén-bát đồ-đạc, rồi mỗi người tan đi mỗi ngả. Phượng-công đứng trên đình trông thấy, biết rằng việc đã đến nơi. Trong khi đó có thằng bồi trong tiệm rượu bưng nồi đồ ăn chạy ra, hấp-tấp thế nào, đổ úp vào một vị khách, nước đồ ăn tràn ướt cả áo-quần, người khách cả giận nắm lại hỏi : đồ chó chết nầy ! Cái gì mà rối lên thế ? Thằng bồi sợ-hãi trông lên, thì thấy người ấy mình dài 9 thước, đầu bịt khăn trắng, mặc áo vải xanh, đi đôi giếp đa, oai phong rất là dữ-tợn thằng bồi van-lạy xin tha, người khách hét to lên rằng : Tao không thèm chấp chi mầy, chỉ hỏi mầy duyên-cớ làm sao mà ra quang-cảnh nầy, phải đứng lại nói cho tao biết ! Tên bồi liền vừa bưng đầu bưng tai vừa kể rằng : Xin ngài bớt giận làm lành, tôi xin kể đầu-đuôi câu chuyện : Số là ở phủ Khai-Phong đây có ông Phượng-công làm quan Thái-thường-tự-khanh, sanh hạ một cô con gái, cực kỳ là đẹp, nhơn có chàng họ Mỗ kia, phụ thân y cũng là một vị Thủ-tướng trong triều, có lại cầu hôn song Phượng công không gả, lại đem gả cho một người học-trò tên gọi Tôn-Bội, vì thế chàng Công-tử kia đem dạ bất-bình, ngày nay gặp hai cha con Phượng-công ở đây, mà phu-nhơn với tiểu-thơ thì du-ngoạn tại phía sau đình, Mỗ Công-tử liền kêu những bọn du-côn đến, ngày nay định cướp lấy Phượng tiểu-thơ. Vậy nên ông chủ tôi sợ việc kíp quá, chỗ nầy sẽ là trường đánh lộn, thì bao nhiêu bát-đĩa đồ-đạc sẽ bị vỡ-nát hết, phải hối chúng tôi mau-mau thâu-dọn, ông là khách chơi xuân lăn-quăn đến đây làm gì ! Thôi tôi trốt lỡ tay xin ông tha lỗi. Nói đoạn hấp-tấp đi liền.

Người khách nghe nói, tức-giận nói rằng : Thiên hạ lại có việc bất-bình nầy ? Ta có lẽ làm thinh sao được !

Người khách đó là ai ? Ấy là người ở phủ Thuận-thiên họ Bảo tên Cương, bút tự là Tử-Anh, biệt-hiệu là Bi-Đầu Thái-tuế, tổ-phụ y để lại cho nhà giàu cự vạn, kết giao với những bậc anh hùng trong thiên-hạ, y không thiết gì việc nhà, chỉ hằng ngày đi du-lịch, hễ thấy sự bất-bình thì ra tay cứu giúp, gần chỗ ở có một anh sốt-ty tên gọi Vương-Mạnh, gia-quyến cả thảy 9 người, chỉ chuyên một nghề cho vay ăn lời, xưa nay đã hút của đồng-bào biết bao nhiêu máu-mủ, một bữa có người nhà quê vay nợ chưa trả được, bị y hành một cách rất tàn-nhẫn, Bảo-Cương nhơn đi chơi qua thấy thế cả giận xông vào đánh chết nhà tên kia 5 người, rồi trốn sang phủ Khai-Phong.

(Còn nữa)

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 658 — Đánh dây thép chủ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NAY:

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Làm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh huyết đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tưởng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yểu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổi bổ thân mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tán âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngừa ngẩm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thầy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối mằng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẻo ngưng trệ.

Chư tôn cô mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là . . . 0$35

ĐINH KHẮU LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẻo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn run rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thầy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu phi thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn cô mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thần linh mê sảng đàm chặn hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chơn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhâm phát cuồng nhảy nhót, giựt tay giựt chơn; nhiều nhão ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huyết chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phá nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ-đề, khô khô ọc sữa, tích trệ lâu bụng thầy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thoa lơi núm vú mẹ cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chứng nào hay chứng nầy.

Kị ăn cá rà rau cỏ sống sít lạnh lẻo và cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gấm 4 hườn. .	1$00
» 2 » . .	0 50
Hộp cây 4 » . .	1 40
» 2 » . .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lảnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chi bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$50

AN-THAI-HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí-huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ụa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy; cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo điều chi bất trắc.

Cách dùng. — Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lận; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu. — Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nồng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đổi mài thiệt bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tầm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đẹ rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ổng khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro môn bài 99 và 101 (Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiểu, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cả sửa lại chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiểu đèn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng đồ tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đạp hai tiền, bình để thấp đèn khí đá theo xe, sơn xe. — và sửa xe.

Cúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần đáng món chi đa thiểu mua giúp làm ngày, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khái.

Xin ghé mắt!!!

TÁI PHÁT KHÁCH-LẦU CỦA M. TRẦN-XÀO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chăm nghề sự chê khen thế cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn ráng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vị rất thanh-khiết lại sáng sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cũng trở mấy vật (boy) đều dễ khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chúa thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU » tạm nghỉ thì sẽ tạo quí-chức cũng đặng vui lòng. Để ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trở những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F, R. F. D. HIRONDELLE, BÉCE SPORT, C. A. F, DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiểm thời năm 1926. Thừa để cho quí khách du lịch cho đỡ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.

Nay kính bạch,
Chủ nhơn: TRẦN-XÀO dit KHÁ

It được vậy!!

TIỆM NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC-BÈ Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng thơ rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước trà không hết.

Boy sốt sắn để sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mọi đều sở cần.

Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN-ROI.
Kính mời.

ĐÈN LỬA KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu công nhờ đồng-bào ưu ái chiếu cố, trường nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, các thầy tin tưởng trung thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng hân cảm quí khách.

Vì tánh quyền thức cùng lẽ cùng nặng nên thì phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi cớ ấy, cho nên nó phòng cùng ngày xem thành ra ít, khó nỗi hồi đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là:

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace-Lorraine số 103 và 105;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi mát mẻ, ngõ hầu khiến phụ tiếm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khách-hàu, chúng tôi nỗ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-hộ, M. Hiệp

THI-THƠ

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM

Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo

N° 43 rue Sabourdin Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyễn tôi nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã ra phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo lối kiểm thời, những là: trâm, chuyền, tiền, chuỗi, bông tai, nút áo, vòng đeo, biểu ring, neo bông, neo đeo, đồng chiếu v... v... đồ thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước ấy.

Xin quí ông quí bà, muốn đóng món chi ta đời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà tới cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo quí ông quí bà đóng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà đặng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier 43, rue Sabourdin SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE

Vente engros et en détail

GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH
42, Boulevard Charner — SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng và bản đá cẩm thạch

Duy-Xuân ăn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường đàng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ăn-quán,
kính mời.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1908

Xưởng chánh tại *LAITHIÊU (THUDAUMOT)* Quai E. Dupuy Đường mới cùng chợ đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ TRỮ ĐỦ MÓN

1° Tại *Mytho* đường mới cùng, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cholon* đường mới cùng, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại *Pnompenh* đường cái, ngay Thanh-lễ; 4° Tại *Bangkok* đường mới cùng, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, đều đóng bằng cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lắm, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị bảo gia khen ngợi vì sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi cần lòng tiếp rước và hồi đáp liền.

Nếu muốn có dây thép thì đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 500 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Westminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ kêu lắm từ 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng-hồ trái quít hiệu Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ để tập thể-thao, đồ để chưng diện trong nhà.

Muốn bán

Một giàng máy ép dầu có những:
1 máy chặt dừa
1 máy ép dầu
1 thùng đựng dầu
1 cái máy sức 45-50 ngựa

Bán giá rẻ, ai muốn mua, xin gởi thơ ngay cho M. Nguyễn-thanh-Liêm, 52 Rue Pellerin Saigon.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
và 15, Rue Catinat
Đường Kinh lấp, đường Catinat

SAIGON

HUỲNH-HUỀ-KỲ, Chủ tiệm,

Kính cùng quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM-Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát vì mới tân tiến, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được vừa tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm hàng thả lắm.

Lại đã mới mở thêm một giải phòng ngủ rất mát mẻ tại đường Catinat, trước nhà hàng Lương-Hiền từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỀ-KỲ, Chủ khách.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 69 ngan chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ở ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lấp tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.